WIKIPEDIA

Eblaittisk

Eblaittisk er et utdødd østsemittisk språk i nær slekt med akkadisk, som ble snakket i oldtidsbyen Ebla, i dagens Syria. Det regnes som det første skrevne semittiske språket. I ruinene av byen fant man mellom 1974 og 1976 rundt 17 000 godt bevarte kileskrifttavler som er skrevet på både sumerisk og eblaittisk.

Lingvistisk ligger eblaittisk et sted mellom det samtidige østsemittiske språket akkadisk og de nordvestsemittiske språkene, representert av ugarittisk, arameisk og kanaanittiske språk (fønikisk, hebraisk, m.fl.). Kileskriften kan også overdrive de østlige særpregene ved eblaittisk, på grunn av dens iboende uegnethet til å transkripere semittiske språk.

Eblaittisk	
Region	Ebla
Utdødd	Før 2. årtusen f.Kr.
Lingvistisk klassifikasjon	Afroasiatisk Semittisk Østsemittisk **Ablaittisk**
Skriftsystem	Kileskrift
Språkkoder	
ISO 639-2	`sem`
ISO 639-3	`xeb`
Portal: Språk	

Litteratur

- John Huehnergard, Christopher Woods: *Akkadian and Eblaite.* In: R. Woodard (Hrsg.): *The Cambridge Encyclopedia of the World's Ancient Languages.* Cambridge 2004. ISBN 0-521-56256-2
- Paolo Matthiae: *Aux origines de la Syrie: Ebla retrouvée.* Gallimard, Paris 1996, ISBN 2-07-053350-6

Hentet fra «https://no.wikipedia.org/w/index.php?title=Eblaittisk&oldid=18460884»

Denne siden ble sist redigert 25. apr. 2018 kl. 17:57.

Innholdet er tilgjengelig under Creative Commons-lisensen Navngivelse-Del på samme vilkår, men ytterligere betingelser kan gjelde. Se bruksvilkårene for detaljer.